

Budapest

Rökk Szilárd-uteza 27.

A KITARTÁS

KÖLCSÖNÖSEN SEGÉLYEZŐ EGYESÜLET HETILAPJA

Előfizetési díj:

Helyben és vidéken postaküldéssel . . . . . 24 korona.
Az előfizetők baleset általi halál, állandó vagy részleges munkaképtelenség esetére a Nemzetközi Baleset Biztosító Részvénytársaságnál 2000 koronára vannak biztosítva.

A »Kitartás« című jótékonyági egyesület alapszabályait a nagymagyar királyi Belügyminiszterium 48.314.900. szám alatt jóváhagyta.

Az egyesület igazgatósága:

Elnök: *benedekfalvi Dr. Luby Gyula* m. á. v. titkár és ügyész.
Igazgatók: *Kubik Béla* orsz. képviselő, *Dr. Békéssy Ferencz* m. á. v. ügyész,
Ilkey László székesfővárosi hiv. főnök, *Dr. Bankos Károly* m. á. v. f.,
Nagy Józsa m. á. v. titkár, *Horváth István* mozdonyfőszereplő.

Az egyesület tagjait illető kedvezmények.

Az **A)** csoportbeli tagok, kik az első évben havi 2 koronát, azontúl pedig havi 5 koronát fizetnek, ezen csekély díjért a következő kedvezményekben részesülnek:

A tagsági jogosultság első évében:

a) Baleset folytán bekövetkező halál esetén 2000 korona baleseti segélyben.
b) Baleset folytán beállott teljes vagy részleges munkaképtelenség esetén a tag 2000 korona arányában egy meghatározott százalék szerinti összeggel kárpótolatik.

A második évben:

a) Baleset elleni biztosításban, úgy mint az első évben.
b) Ha a tag elhal, az általa a belépéskor megnevezett kedvezményezettnek 500 korona halálzási segély fizetetik.
c) Ha a tag neje elhal, a férjnek 300 korona halálzási segély fizetetik.
d) Ha a tag 4 héten túl beteg, 6 héten át hetenkint 10 korona beteg-segélyre tarthat igényt.

A harmadik évben:

a) Baleset elleni biztosításban, úgy mint az első és második évben.
b) Ha a tag elhal, a tag által a belépéskor megnevezett kedvezményezettnek 1000 korona halálzási segély adatik.
c) Ha a tag neje elhal, a férjnek 300 korona fizetetik.
d) Ha a tag 4 héten túl beteg, 6 héten át hetenkint 10 korona beteg-segélyre tarthat igényt.

A negyedik évtől kezdve:

a) Baleset elleni biztosításban, úgy mint az első, második és harmadik évben.
b) Ha a tag elhal, a tag által a belépéskor megnevezett kedvezményezettnek 2000 korona halálzási segély fizetetik ki.
c) Ha a tag neje elhal, a férjnek 500 korona fizetetik.
d) Ha a tag 4 héten túl beteg, hetenkint, 6 héten át, 10 korona beteg-segélyre tarthat igényt.

A **B)** csoportba belépők, tehát azok, kik az első évben 2 koronát, a következő években pedig 2 korona 50 fillért fizetnek havonta, a fent elősorolt összes kedvezményeknek felét kapják.

Ezen kedvezményekben a tagok mindaddig részesülnek, amíg az egyesület tagjai maradnak; a balesetbiztosítás azonban a 60 éves életkor betöltése után megszűnik.
Azok, kik az egyesületbe való belépéskor már 45-ik életévüket elérték, a fent felsorolt kedvezményeknek csak felét kapják.

Aki 55-ik életévét elérte, az egyesületbe fel nem vétetik.

Mindezekon felül úgy az **A)**, mint a **B)** csoportba tartozó tagoknak a következő kedvezményekre van igényük:

Peres és perenkívüli ügyekben csupán a készkiadások felszámítása mellett ügyvédi képviselőben részesülnek.
A »Kitartás« című hetenkint megjelenő lapot díjtalanul kapják.

Az egyesület minden egyes tagja 60 éves koráig állandóan biztosítva van baleset ellen.

Minden baleset, megtörténte után legkésőbb 24 óra alatt, okvetlenül bejelentendő.

Segélyezések kimutatása.

Halálsegély.

Tagkönyv szám	Név, foglalkozás, lakás	Milyen ezimen ?	Összeg
			korona
502	Kropf Emil, máv. előmunkás, Zemir	neje halála után	300
585	Csehszombaty István, lakatos, Köpesd	» » »	300
1384	Nagy Imre, p.-őr, Hidas-Németi	» » »	300
944	Nehuta Gusztáv, vonatmálházó, N.-Becserek	» » »	300
1031	Galba Mátyás, máv. szivattyúőr, Lipótvár	» » »	300
401	Kassai János, máv. irodaszolga, Kassa	» » »	300
813	Kun István, máv. lámpakezelő	tag halála után	500
748	Ujecz Ferencz, H.-Dobra	» » »	500

Balesetsegély.

Tagkönyv szám	Név, foglalkozás, lakás	Baleset minősége	Összeg
			korona
1595	Bloch Albert, lakatos, Budapest	jobbkez mutató ujj sérülés	80
958	Choldin Illés, máv. előmunkás, Csákovár	bal láb térdén alul elvesztése	1000
108	Mikulčik István, máv. fűtő, Rákos	bal kar elvesztése	1000
1071	Basiszta Pál, lakatos, Kassa	balkéz gyűrűs ujj sérülése	40
1005	Cziřík András, kőműves, Selyp	balkéz mutatós ujj sérülése	80
1340	Feldhofer Luka, pályamunkás, Kostajnicza	jobbkez sérülés	200
97	Jóvér Mihály, Rákos	balkéz középujj merevsége	80
1506	Harmos Péter, Pásztó	lábtörés	400
1265	Klein Henrik, kocsitisztító, Budapest	négy lábujj elvesztése	280
3261	Németh Béla, lakatos, Budapest	jobb szem sérülése	500
1924	Szalay János, gépkovács, Budapest	balk. mut. ujj két ízének elv.	160
3743	Horváth János, kocsirendező, Szombathely	halál	2000
2069	Agárdy István, vasuti munkás, Ujpest	középső ujj két felső izpercere merevedése	106.66
2712	Reim Mihály, lakatos, Budapest	a jobbszem látóképességének elveszt.	500

Betegsegély.

Tagkönyv szám	Név, foglalkozás, lakás	Betegsegélyt élvezett		
		tól	ig	összeg
820	Müller Adolf, máv. kocsilakatos, Péczel	V/28	VI/12	20 kor.
1291	Hegy Endre, mozd.-felvigyázó, Kis-Czell	V/28	VI/12	20 »
571	Stetic József, máv. esztergályos, Fiume	V/28	VI/19	30 »
1574	Rozner Jakab, máv. munkás, Verőcze	V/28	VI/11	20 »
1000	Kanyicska Boldizsár, váltóőr, Budapest	VI/10	VII/7	40 »
820	Müller Adolf, máv. lakatos, Péczel	VI/13	VII/9	40 »
570	Wiesner Adolf, máv. szertárvezető, Fiume	V/29	VII/5	50 »
645	Török János, pályáőr, Uj-Arad	V/29	VII/9	60 »
1843	Szücs Gábor, máv. fűtő, Budapest	V/29	VII/9	60 »
1574	Rozner Jakab, máv. munkás, Verőcze	VI/12	VII/9	40 »
408	Seres Henrik, máv. raktárnok, Kassa	V/28	VII/9	60 »
1102	Rácz Dénes, főkalauz, Segesvár	VI/28	VII/19	30 »
1291	Hegy Endre, mozd.-felvigyázó, Kis-Czell	VI/13	VII/9	40 »
570	Wiesner Adolf, szertárvezető, Fiume	VII/5	VII/9	10 »
1003	Kurják Péter, pályáőr, Kaposfüred	VI/28	VII/17	30 »
571	Stetic József, máv. esztergályos, Fiume	VI/19	VII/9	30 »
581	Till Károly, máv. pályá-felvigyázó, Budapest	VII/6	VIII/16	60 »
1003	Kurják Péter, máv. pályáőr, Kapos-Füred	IX/10	VIII/7	30 »
1113	Gángli György, laboráncs, Budapest	VIII/27	VII/17	20 »
321	Szalczér János, munkás, Budapest	IX/20	X/4	20 »
1546	Faragó Sándor, máv. éjjeli őr, S.-A.-Ujhely	V/29	VII/9	60 »
2679	Csányi István, olajkiadó-őr, Péczel	IX/24	X/15	30 »
397	Rigas András, nappali-őr, Kassa	VIII/28	IX/11	20 »
717	Herkner Ferencz, állomás-vezető, Siklós	IX/22	XI/3	60 »
1586	Müller József, bádogos, Sásd	IX/7	IX/21	20 »

Értesítés.

Értesítjük igen t. tagjainkat, hogy hivatalos helyiségeinket folyó évi november hó 2-án Budapest, VIII. ker., Rökk Szilárd-utca 27. szám alá helyeztük át.

Tagjainkhoz.

Az elmúlt évben a karácsonyfák ára a fővárosban oly magasra emelkedett, hogy még a jobbmóduak is csak nagy megerőltetéssel szerezhették meg azt gyermekeiknek. Egy másfél méter magas fenyőfa 4—5 frt, egy ölnél magasabb 12—14 frtért is elkelt.

Nehogy a „Kitartás“-nak a fővárosban és környékén lakó tagjai az idén ily hallatlan áron legyenek kénytelenek a karácsonyfát beszerezni, elhatároztuk, hogy tömeges vétel által tagjainkat olcsó karácsonyfához juttatjuk.

Megrendeltünk ennél fogva 600 darab embermagasságu szép növésű fenyőfát, s ezeket darabonként 60 krajczárjával a tagok rendelkezésére hocsátjuk.

Az előjegyzés az összeg beküldése mellett folyó évi december 1-ig fogadtatik el, és pedig mindaddig, míg a 600 darabból telik. A karácsonyfák december 20-ától 24-éig este 5 óráig az egyesület helyiségében átvehetők.

Az igazgatóság.

Köszönetnyilvánítás.

Alulírott ezennel őszinte köszönetemet nyilvánítom azon nemes eljárásuk felett, hogy az alapszabályok értelmében engem megillető betegségyemben részesítettek és ezáltal súlyos anyagi helyzetemből kisegítettek.

Budapest 1900. november 10-én.

Előttünk:

Schlesinger Mór
Halbauer Béla

Müller József

Nyugta

60, azaz hatvan koronáról, mely összeget a »Kitartás« kölcsönösen segélyező-egyesület alapszabályaiban megállapított hetenkint tiz korona segélyt hat hétre esedékes összeget hiány nélkül felvettem.

S.-A.-Ujhely, 1900. október hó 26-án.

Előttünk:

Kalapos István
Siska János

Faragó Sándor

Nyilatkozat.

Alulírott mint a »Kitartás« kölcsönösen segélyező-egyesületi tag, őszinte köszönetemet nyilvánítom a tek. Igazgatóságnak azon fáradságtalan buzgalmaért, melylyel sikerült egy olyan egyesületet alapítaniok, mely mindnyájunknak áldás és szerencse. Az isteni gondviselés lebegjen felette.

Fogadják ismételtén őszinte köszönetemet.

Faragó Sándor

S.-A.-Ujhely, fűtőházi éjjeli őr helyett

Papp István

bizalmi férfi.

A kölcsön.

Régi történet ez, legendás időkben, amelyben annyi vig és vegyesen szomorú dolgot éltek át apáink. Egyszer ez én keresztapámhoz, akinél gyermekéveimet töltém, úgy a szabadságharcz végső napjaiban egy kis muszka csapat állított be. Lehetek vagy nyolczan; bizonyosan elszakadtak valahol a csapattól, amely Kassának vonult felfelé. Éppen a kapuban találták a keresztapámat, aki csodálkozva nézte a villogó pikáju vitézeket.

— Éhesek vagyunk, batyuska — mondá az egyik meglehetősen szelíd hangon, amelyből nagyon is kiértett a rejtett keserűség.

— Hm, hm — ümmögött keresztapám rendes szokása szerint.

— Sok baromfit látok az udvaron, batyuska — szólalt meg egy másik is a sorból.

— No hát gyertek be — rendelé az öreg, megszánva a szegény embereket, akik igen örültek, hogy keresztapám értett a nyelvükön.

— Rátok nem haragszom, nektek parancsolnak, csak eszközök vagytok — mentegette magát az öreg, amiért megvendégeli az ellenséget.

Valóságos lakomát csapott az öreg, amit meglehetősen zajossá tett az a fertály akó bor, amelyet hamarosan beszoptak a jó muszka emberek. Roppan jó kedvre kerekedtek, muszka-dalokat énekeltek, szidták az osztrákokat, dicsérték a magyarok vitézségét, jóságát és ittak rettentőket.

— Elkésünk fiuk! — figyelmeztette őket az egyik, amire aztán útra is készülődtek. Sorba kezelt csókoltak keresztanyámnak, csak egy maradt ülve nyugodtan.

— Gyerünk, Nikolaj — biztatták a társai.

— No, én ugyan nem megyek.

— Kutya vagy Nikolaj, ha nem jössz.

— Jó nekem ugy is.

— Hát igazán nem jössz?

— Vesszek meg, ha megyek.

— No hát vész meg! — hangzott a jókívánság és elváltattak. Nikolaj pedig folytatta ott, ahol a többiek elhagyták s addig ivott, míg holtrészegen végig nem bukott a földön.

— Mi az ördögöt csináljunk véle? — töprengett az én keresztapám.

— Tudod mit, — mondá keresztanyám — elvágjuk a nyakát a nagy konyhakéssel.

— Bolond vagy, — motyogta az öreg — majd még bajba kerülünk miatta.

— Attól sem félek.

— Hiszen én sem félek, de mit ér az, ha megölünk egyet az ellenségéből

— Talán kérdezzük meg a tiszteletes urat? — vélte keresztanyám s én lihegve szaladtam a fontos üzenettel.

A tiszteletes ur először hátba ütött, amiért olyan nagyon szaladtam, másodszer azért, mert ilyen üzeneteket nem biznak gyerekre, s végül azért, hogy minek viszek neki ilyen godot a nyakára. Hanem azért igyekezett át hozzánk, s mindjárt készen is volt a jó tanácscsal.

— Fel kell ültetni a lóra, hadd vigye amerre akarja.

— De lebukik róla.

— Lebukik? Furcsa, kössétek meg csak jól, majd nem bukik le soha — vélte a tiszteletes ur s maga is nekilátott a mütét végrehajtásához.

Kis idő múlva a falu hahotája között büszkén vágatott ki a paripa inogó vitézével az udvarból egyenesen északnak tartva.

Soha hírét sem hallotta keresztapám az ő muszkájának, csak a megyei urak csufolták vele szünet-szüntelen, ami igen boszantotta a jó öreget.

— Mondtam, hogy bolondság lesz belőle — dörmögte odahaza s egyre azon törte a fejét, miképen felelhetné el a muszka történetét.

Egyszer csak kiadták a jelszót, hogy nem kell adót fizetni.

— Hála Istennek, — sóhajtott keresztapám — legalább most én is tehetek valamit a többek kedvére s persze eszeágában sem volt az adófizetés. Pedig csakhamar jött az adóintés. Akkor még nem kézbesítő hordta, nem is rubrikás papiroshól állott, hanem aszerint, mekkora volt a tartozás, több vagy kevesebb katonáemberből.

A keresztapám tizenkét katonát kapott. Gondolom sok lehetett nagyon a hátralék.

Mikor hazakerültem vakációra, tele volt a ház katonákkal. Mindenki hazafias búbanattal járt-kelt a régi tornáczokon, csak a szolgáló leányok türték derülten a zsarnokság vérlázító megnyilvánulását.

— Sem adót nem fizetek, sem enni nem adok — tartotta magát makacsul az én keresztapám. — Ha erővel vesztek, esztek. Mert ilyen ember vagyok én.

Mikor aztán a katonák nem vették tréfára a dolgot s neki estek derekasan a majorságnak, borju-, disznó- s kappan-pecsenye került a bográcsba nap-nap után, keresztanyám közbevetette magát.

— Ne opponáljunk fiam, hisz kipusztítanak bennünket egészen.

— No, no — védekezett az öreg s már-már azon a ponton volt, hogy ismét megbélyegezteti magát s ezzel a szégyennel hal meg, ha meg nem menti becsületét Vrazsak Velyko, a legkutyább mind a tizenkét katona közül, aki a legjobban dorbézolt, pusztított már csak azon a czimen is, hogy ő volt a káplár.

— Minden a mienk, ami az övök — ez volt az ő elvi álláspontja s társai nagyon is támogatták ebbeli meggyőződésében.

Egy nap mégis bűnbánóan állott az öreg ur elé:

— Bizony komisz ember vagyok én, uram.

— Hm, magad mondd, öcsém — replikázott keresztapám ékes cseh nyelven, amit szintén meg lehetőszen beszélt.

— De ezután elnéző leszek.

— Hohó! — pattant fel keresztapám, aki csejt

sejtett a dologban — csak legyen olyan, amilyen eddig volt. Nincs szükségem az elnézésére.

— Persze mégis azzá leszek. Levelet kaptam az édes anyámtól, Csehországból. Irja, hogy legyek illedelmes s én szót fogadok az én jó öreg mamámnak.

— Hát honnan ismer az anyád minket? — tudakolta a keresztapám.

— Nem ismeri bizony, de itt a levél, tessék elolvasni, mit ír. Ő szépen tud írni.

— Ugyan, mit fraternizálsz vele — intette keresztanyám az öreget, aki átvette a levelet s olvasni kezdte:

Édes fiam Velyko!

Vettem leveledet s örülök, hogy egészséges vagy. Vigyázz magadra s imádkozzál minden harangszóra. Ha ellenségek között vagy is, szeresd meg őket fiam, légy kiméletes irányukban, mert tudd meg, minden kölcsönben történik. Most itt egy magyar huszár van bekvártélyozva nálunk s azon ürügy alatt, hogy ti az ő szüleit sanyargatjátok Magyarországon, a leghihetlenebb kegyetlenségeket csinálja velünk. Tör, zúz, káromkodik, követel, eszik, iszik s annyira el van kényeztetve, hogy délutánonkint kardostul, tarsolyostul belefekszik egy teknőbe s nekem, szegény öreg anyádnak, órákig kell őt ringatnom, amíg elalszik.

De végzem is levelem, mert a huszár már ordit, hogy ringassam.

Légy jó és alázatos, édes fiam.

Szerető anyád

Bohuska.

— Bravó — hahotázott az öreg — reciprocitás az egész. Pompás, kitűnő — kaczagott teljes tüdejéből s szemei szikráztak a hazafias lelkesedéstől.

— Hahaha! Képzeld el anyjuk azt a huszárt a teknőben. Pompás ficzkó lehet. Most már egy petákot sem fizetek. Ha a német is tűr, az egészen más s változtat a dolgon. Ha háboru kell, hát legyen háboru.

S vidáman, fürgén ugrált egész nap, s délben, ebéd helyett a szózat kezdő soraival üdvözölte a tizenkét katonát.

Ilyen különös idők voltak azok s ilyen bátor ember volt az én keresztapám. *Burián.*

Az utolsó jelenet.

Az asszony villámló szemmel ugrott fel az asztal mellől.

— Igenis, szeretem! Szeretem a szívnek azzal a kitörő, féket nem ismerő hatalmas szenvedélyével, melyet maga nem fog megismerni soha. Szeretem azzal a mindent feláldozó gyöngédséggel, odaadással, melyről magának sejtelve sincsen. Szeretem azzal a kitartó ragaszkodással, amivel öreg emberek csak a családi foliánsokat. . . .

A férj nyugodt, gúnyos mosolylyal hallgatta ezeket a rajongó kitöréseket s szenvedélytelen, hideg hangján szólalt meg:

— És őszintén szólva, édesem, jól laktat az a féket nem ismerő szenvedély? Tollas kalapot

szerez-e a mindent feláldozó gyöngédség? És a házbért a kitartó ragaszkodás kifizeti-e?

Az asszony hátat fordított férjének. Az pedig folytatta kissé gyöngédebb hangon:

— Lásd, édesem, neked még fiatal a szived is, fiatal a gondolkodásod is. Nem élünk a közép-korban, amikor egy-egy kék szalagért háborukat viseltek, s amikor a várkisasszonyok éjszaka vándorútra keltek egy-egy kobzos troubadourral. Akkor nemcsak a bokrok adtak szállást a szerelmeseknek, hanem a szomszédok is; ma, édes fiam, a háziur házbért követel s a hónapos szobáknak előre kell lefizetni az egész havi bérét. Azt mondod, szerelmes vagy. Istenem, mikor a feleségem lettel, akkor is azt hitted. Én akkor is mosolyogtam ezen a gyermekségen, csak úgy mint most. Szerelem! A szerelem, fiam, a semmittevők kifogása. Akinek semmi dolga, semmi foglalkozása, jögezimet keres az élethez és kitalálja a szerelmet. Tart addig, amíg komolyabb dolga nem akad, amíg az élet el nem foglalja. Szerelem! Dajka-mese, amelylyel nagy gyermekeket altatnak el, hogy elálmodják mindazt, ami nincsen. A pillanatot meglopni, az álmokat ébren látni, hinni mindabban, amit csak a fantázia szült a világra — ez a szerelem.

A fiatal asszony megnyugodott kissé s türelmesen hallgatta a férje fejtegetéseit. Lassu tűzzel emésztődött a szén a kályhában s az izzó parázs rőt fénye sejtelmesen tánczolt a puha szőnyegen. Az asszony visszasimitotta a homlokába hullott fürtöket s azután megszólalt.

— Sajnálom magát, Feri. Sajnálom, mint a hogy sajnáljuk a vakokat, akik nem látják a virágok ezernyi színpompáját, süketeket, akik nem hallják a madarak énekét. Nehéz végzet így bolyongani át az életet. Robotolni, küzdeni, vergődni s nem érezni hozzá semmit. Hull a verejtéke s nincsen célja, miért?

— Dehogyan is nincsen! Körülvesz mindkettőnket a kényelem. Elfáradok a munkában, de alkalmas eszközökkel rendelkezem a pihenésre.

— És a felesége? — csattant fel hevesen az asszony.

— A feleségem? Ő a koronája az én kényelemnek.

— A maga lelki fotelje.

— Olyasmi. Elringatózik rajta tekintetem. Hangjának zenéje eltereli homlokomról a gondok redőjét s őt látva, megnyugszik a lelkem, hogy nincsen egyedül. De hagyjuk ezt. Ne fejtegezzük az asszonyok hasznait, mert te megint dühbe jössz, pedig komolyan, okosan akarok veled beszélni. Nekem kellemetlen az a fiatal ember s nem akarom többé látni!

Az asszony oly nyugodt volt már, mint egy szobor.

— Én pedig nem akarok többé nélküle élni!

— Ne heveskedjünk, édes fiam!

— Látja, nyugodt vagyok. De az én szívem fiatal. . . .

— Rajongó.

— Álmok, ábrándok csengenek benne. Keresem a boldogságot, azt az örök czélt, mely felé mindannyian törünk és az én boldogságom. . . .

— Egy csiklandós bajusz.

— Egy szeretni tudó szív. Mi a miénk, asszonyoké, ezen a világon? A hatalom, a dicsőség, az uralkodás, minden külső tisztesség a maguké!

A mi világunk, a mi birodalmunk az az egyetlen férfi-szív, amelyet magunkénak mondhatunk. Ebben a szívben kell megtalálnunk az egész világot, ezen a szíven át vagyunk részesei hirnek, dicsőségnek. Ez a szív a mi erősségünk, ez a szív a mi boldogságunk, jövőnk, vágyunk, reménységünk, hitvallásunk. Férjhez mentem, mint annyi más leány. Bizalommal tekintettem a jövőbe, hittem a szerelemben, reméltem a boldogságot. Nem fogom vádolni. Természetéért senki sem felelős, azt éppen úgy együtt kapjuk az étellel, mint szemünk színét. Két éve vagyok a felesége s ma látom, hogy a maga szívét sohasem fogom birni egészen; ma érzem, hogy nem az oltárnál tett esküből fakad a szerelem; ma tudom, hogy nem a házasság adja a boldogságot. Nem csalom, nem hazudok, ennyire becsülöm önmagamot. Megmondom nyíltan. Vágyom a boldogságra, vágyom a szerelemre. Elégni, megsemmisülni inkább egy boldog pillanatban, mint örökké élni a között a jég között, mely megfagyasztja a szívemet. Igenis szeretek, szeretem azt az embert, aki az egész szívét nekem adta és szeretni fogom mindig.

Morvay Ferencztürelmetlenül topogott lábával a szőnyegen.

— De hisz az egy senki és egy semmi!

— Nekem ő a minden s a mindenki!

— És miből akartok megélni?

— Akik igazán szeretik egymást, megsegíti azokat az ég is.

— És addig?

— Addig várni fogunk. Hittel, türelemmel, szerelemmel. . . .

— Ez utolsó szavad?

— Ez!

— Sok szerencsét — szolt Morvay s gúnyos mosoly vonult végig szája szögletén. — Haza kísérlek, ha parancsolod.

— Magam is el tudok menni.

Morvay meghajtotta magát s még mindig mosolyogva ment át a másik szobába.

Az asszony még egyszer körülnézett a szobában s elfutotta szemeit a köny.

Vajjon mit siratott?

Azután letörülte könyeit s biztos léptekkel indult meg, hogy örökre elmenjen attól a háztól, ahol először kereste a boldogságot. A szeme tele volt könnyel, de a szíve mintha mázsányi teherrel szabadult volna meg.

A másik szobából halkán beszűrődött Morvay dudolása. Valami bolondos operett-melódiát dudorázott, míg sétatánczájával ütötte hozzá a taktust.

És megindult a két ember. Az egyik mosolyogva, dalolva, a boldogtalanság, az egyedüllét felé; a másik könyes szemmel — keresni a boldogságot.

REGÉNY-ESARNOK.

LYDIA.

(Folyt.)

— Irta: Galicin Dimitrij herczeg. —

V.

Több hónap telt el azóta. Péterváron nem voltam. Egyenesen külföldre utaztam és egész novemberig künn maradtam.

Midőn hazatértem s Pétervárra jöttem, léptenyomon találok Akatoff bandájának embereivel.

Ha kitettem lábamat az utcára, okvetlenül találkoztam Arzennel egy igen keskeny szánkában, melyet telivér paripák nyilként röpitettek tova.

Találok továbbá Schastikoff, Lizin és Loschin sápadt ábrázataival. Akatoff maga is elhajtott mellettem s barátságosan köszöntött. Az egész kör tudott visszatértemről s bizonyára értesítette róla Akatoff Lydiát is.

Nem térhettem ki tehát azon kötelesség elől, hogy Lydiát meglátogassam.

Elhatároztam mindenekelőtt, hogy az öreg Korsunskyékhoz szólok be és megtudom tőlük, hogy érzi magát leányuk és ezt csak akkor látogatom meg, ha már ebben a tekintetben tájékozva leszek.

Nem tudom magam sem miért, de én az öregeket boldogtalanoknak, szomorkodva, elhagyatva képzeltem el magamnak. Azt hittem, hogy még nem szokták meg új életüket, hogy gyakran sóhajtoznak a leányuktól való elválás fölött és hogy tán valójában van okuk megsiratni sorsukat.

De szó sincs róla. Minden várakozásom ellenére a herceget és hercegnét az örömtől sugározva találtam.

Még Antip is csupa boldogság volt. Valószínűleg egészen izlésük szerint volt az a nyugodt élet, melyben most részük volt. Semmi soiré többé, semmi látogatások; de hol is fogadnának, abban a háromnegy szobácskában?

— Látod, — szólt hozzám a herceg, — a legnagyobb boldogság lett volna tovább is nagy lakást tartanunk, miután leányunkat férjhez adtuk. Olyan üres volt az Lydia nélkül. Azért vettünk más lakást. Itt mégis vidámabb valamivel. Az ott a feleségem szobája, a másik az enyém s ez a szalon egyuttal dolgozó-szobám. Jer csak velem, majd megmutatom neked az ebédlőt.

Előre sietett, mint egy gyermek, a ki alig várja, hogy megmutassa játékszerét. A hercegné örömmel engedte őt cselekedni s egy gyors tekintettel értésemre adta, hogy álljak rá szeszélyére s lelkesüljek vele együtt.

Az ebédlő kicsiny volt, a legkisebb valamennyi szoba közt.

— Én azt a szobát akartam ebédlőnek, a melyet én használok, de a feleségem nem engedte. Azt mondja, hogy nekem nagy szoba kell, ez jót tesz egészségemnek. Igazat kell neki adnom. De mondó csak, nem találod ezt a kis ebédlőt elég kényelmesnek és kedélyesnek?

— Oh, hogyne! viszonzám.

Elértettem a hercegné cselét; egy kis ebédlőben nem lehet nagy ebédeket adni, sőt ebben még kicsinyeket is nehéz lett volna rendezni.

— A mint látod, — folytatá a herceg — új butoraink vannak. Amazok már régiek voltak s rég kimentek a divatból. Eladtuk azokat s újakat vettünk. Nézd meg csak jól, mind új, szolid és csinos!

És mosolyogva mutatta az új berendezést.

Boldog ember! Nem is sejtette, hogy ezek a butorok negyedrészt annyiba sem kerültek, mint a mennyit a hercegné a régiekért kapott.

Természetesen mindent megdicsértem s türelmesen hallgattam az öreg fecsegését.

— Bámulatosan olcsón vásárol mindent, — mondá, — én átengedtem neki teljhatalommal az egész háztartást. Nem elegyedtem semmibe s nyugod-

tan járok apró szokásaim után. A klubba csak keveset járok. Néha egy-egy jóbarát jön hozzánk látogatóba s elcsevegünk; ezzel is eltelik az idő. Egy szóval, nóm és én boldogok vagyunk.

A hercegnére tekintettem.

— Igen, igen, — erősíté ez — nagyon boldogok vagyunk.

— És Akatoffné? — kérdém.

— Ő is boldog, — viszonzá a herceg. — Dicsékedhetünk vele, hogy leányunk számára jó férjet találtunk. Nem tagad meg tőle semmit, örületesen szereti s Lydia is szerelmes beléje, akár egy kis nevelőbeli lányka.

— Gyakran látják őt?

— Nem igen gyakran, — mondá a hercegné. — Mi ritkán megyünk, nehogy terhükre essünk, mert mindig tömérdek látogatásuk van.

— Igen, oh igen, sok embert fogadnak, — tévé hozzá a herceg. — Tudod, Akatoff nagy házat visz.

— Az igaz, — jegyzé meg a hercegné, — hogy Lydia minden körülmény közt eljön hozzánk egyszer egy héten. Néha ebédre is nálunk marad.

— És gondold csak, — folytatá újra a herceg, — már csaknem egy éve házasok és nem volt még köztük a legkisebb czivódás sem. Lydia rendkívül dicséri férjét.

— És én, — én még kétkedem benne, hisz emlékszik? — szólt a hercegné nevetve.

— Persze, — mondá a herceg — örül ha valakit talál, a kin kifogásokat tehet. Nála mindenki naplopó, haszontalan ember s minden esemény egy szerencsétlenség.

A herceg boldog volt, hogy alkalma nyílt gunyolódni felesége fölött.

— Oh, — szólt a hercegné, — már nem vagyok az, aki voltam.

— És Akatoff gyakran jön önökhöz? — kérdém.

— Nagyon ritkán, — viszonzá a herceg. — Hisz természetes, hogy nálunk unatkozik. De nem is veszszük tőle rossz néven. Aztán meg nagyon is el van foglalva, a miniszteriumba fog belépni. Még nem voltál nála?

— Még nem.

— Menj el hozzájuk. Tudod, mennyire szeret téged Lydia. Haragudott rád, és igaza volt. Neked meg van az a csúf szokásod, hogy nem hallatsz magadról semmit. Az ember nem szokott így tenni jó barátaival.

— Innét elmegyek hozzájuk — mondám.

— Ez szép tőled. Most három óra; bizonyosan otthon találod őket. Mennyire fog Lydia örülni!

Bucsut vettem az öregektől és Akatoffhoz hajtattam.

Az igazat megvallva, ez a látogatás egy kissé kínos volt reám nézve. Kétségtelen, hogy Lydiával szemben vétkesnek éreztem magam. Minthogy falun voltam, midőn megkaptam levelét, természetesen nem kereshettem fel szüleit; de másrészt válaszolhattam volna mégis levelére, egészen eltekintve attól, hogy a külföldre Szent-Péterváron keresztül is utazhattam volna.

Egy sötét libériás kapus nyitott kaput.

— Hol lakik Akatoff ur? — kérdém.

— Az első emeleten. Nincs itthon, de az urnó itthon van.

Egy szürke márvány lépcsőn haladtam felfelé, mely vadonutaj szőnyegekkel volt borítva.

Miután körülbelül harmincz lépcsőfokon haladtam fel, egy ajtóval álltam szemközt, melyen röviden csak e név állt: »Akatoŧf«. Ez ismét valami eredeti eszméje volt Lydia férjének.

Csöngettem. Egy inas azonnal ajtót nyitott.

Jóságos ég! Mennyire elütött ez az inas Antiptól! Antip sovány, görnyedt alak volt; sárga arczán a szakállnak nyoma sem volt. Ez meg itt ép ellenkezőleg, egyenes, szálás legény volt, gondosan fésülve, nagy pofaszakállal és egy kis bajuszszal.

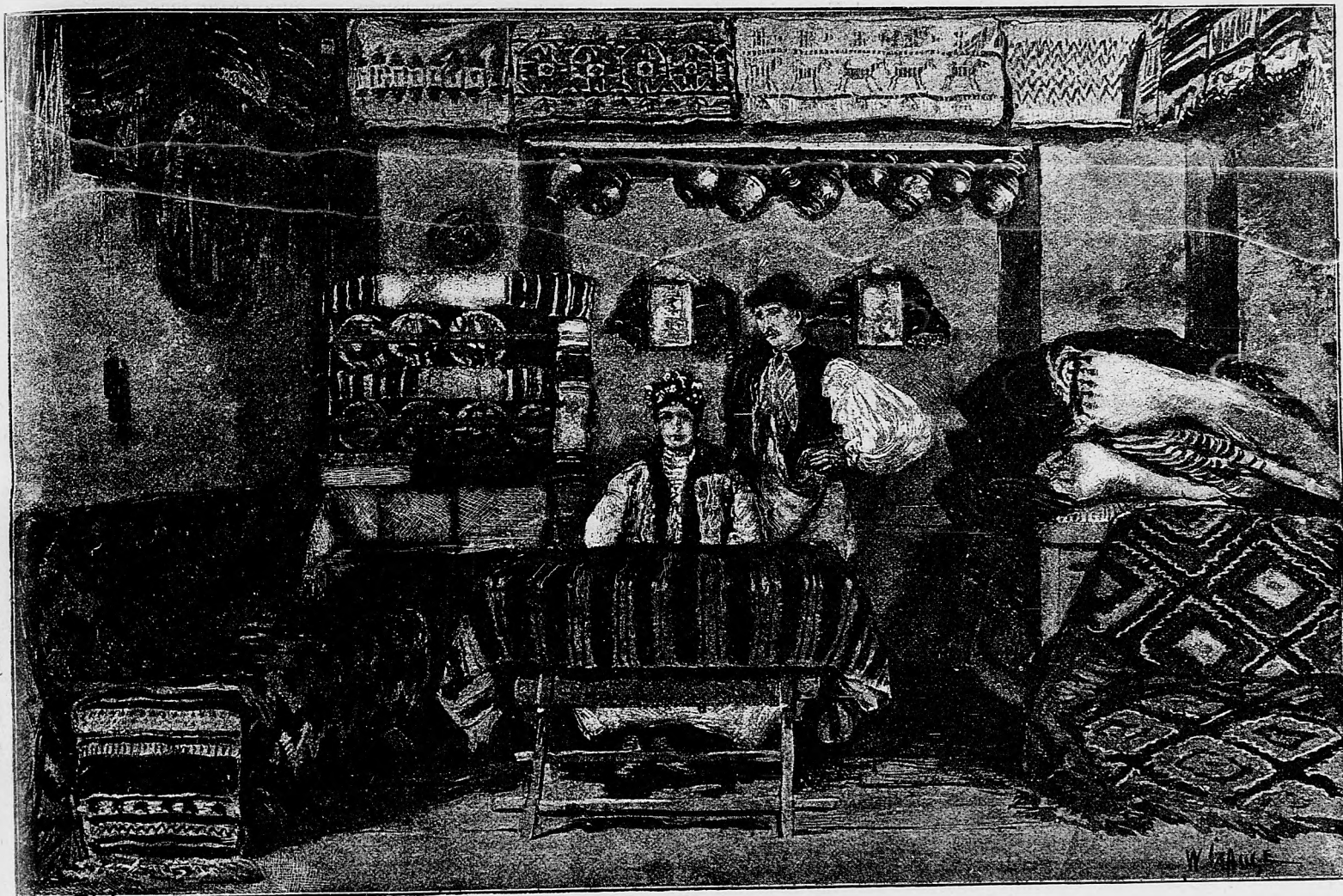
Nevemet kérdezte s aztán elment, hogy bejelentsen; megkért, hogy várjak a szalonban, mely

— Ön alig fogja elhinni, mennyire örvendek, hogy eljött hozzám — viszonzá Lydia. — Kérem, foglaljon helyet.

— Én pedig azt gondoltam, hogy ön haragszik rám s a legnagyobb szemrehányásokra valék elkészülve.

— Csalódott. Eleinte, az igaz, dühös voltam az ön hallgatása miatt. De aztán megbocsátottam önnek. Hisz nem csupán velem kell törődnie ezen a világon.

— Tehát rendén van köztünk újra minden? Ön nem haragszik, de miért érzi magát boldognak, hogy engem láthat?

Kalotaszegi ház belseje.

gazdagon, bár kissé izléstelenül volt berendezve. Az inas csakhamar visszatért és jelentette, hogy Akatoŧfné boudoirjában vár engem. Azonnal odamentem.

Lydia félig hátradőlve ült a kereveten; egyik kezében könyvet tartott, a másikat felém nyujtotta. Arczán nem mutatkozott a legcsekélyebb változás sem.

Nem lett sem soványabb, sem teltebb; ajkai körül még mindig a régi mosoly révedezett; szemének még mindig ugyanaz a nyugodt, közönyös kifejezése volt, melyet kéthónapos gyermekeknél, vagy kimerült aggastyánoknál lehet látni.

— Mennyire örvendek, hogy egyedül találom önt — mondtam; — attól féltem, hogy egy egész sereg embert találok önnél s nem beszélhattünk volna nyugodtan két szót egymással.

— Ön már örül magában, hogy bököt hall tőlem. Oh nem! Másról van szó! S kacagni kezdett.

— Látta szüleimet? kérdé hirtelen.

— Egyenesen tőlük jövök.

— Nos?

— Megvannak elégedve, boldogok és . . .

— És azt mondják, hogy én is megelégedett és boldog vagyok, ugy-e? Lássa, mily könnyü őket elámitani!

— Tehát boldogtalan? Ha az ember önt látja, alig sejtené ezt.

— Persze azért, mivel nem sirok. Hát sirtam én valaha? De voltakép önnek igaza van. Én nem vagyok boldogtalan; mindazonáltal, ha a világ tudná

a valót, azt mondanák, hogy én vagyok a legboldogtalanabb asszony.

— Ez esetben ön csodálatosan érti elrejtteni a valót.

— Oh, ez nem nehéz. Az egyik házam fényezéséből itéli meg boldogságomat; a másik arczomról. Nos, arczommal azt teszem, a mit akarok. Különbösen ez mellékes, mert igazán nem vagyok boldogtalan.

— Bocsánat — mondtam, — de én nem értem... Akatoffné kacajra fakadt.

— Istenem — monda, — milyen furesa ön! Még csak az kellene, hogy értse! Nos, elmondok önnek sorjában mindent s azon fogom kezdeni, hogy miért örülök, hogy önt láthatom.

— Hát kérem, miért?

— Mert már régóta hallottam dicsérni az ön okosságát. Mindaz, a mit ön előre megjósolt, bekövetkezett. Arzén, visszatérésünk óta azon fáradozik, hogy megvalósítsa fenyegetését: a tönk felé vezető férjemet.

— Mit nem mond!

— Azzal kezdte, hogy vétetett vele egy csumó haszontalan és drága dolgot a berendezkedésnél. Férjem persze követte tanácsát, mert nincs a föld kerekésége butább ember nála. Amit Arzén mond, az rá nézve mind szentírás. Aztán meg nem tűri el, hogy Arzén, egy szörmekereskedő fia, tul tegyen rajta a fényezésben és így oktanul rohan bele az egyenlőtlen küzdelembe.

— Hát miért nem szól neki, miért nem tartja őt vissza?

— Oh, most már nevetek az egész dolgon!

— Ön mindent el fog veszíteni; férje adóságokat fog csinálni, el fogja adni jószágát...

— Minél előbb, annál jobb. Legalább megszabadulok férjemtől és Arzéntől. Ha tudná, mennyire terhemre vannak!

Akatoff Lydia ásitott és egész hosszában elnyújtózott a pamlagon.

— Ha önnek minden közönyös, a mi személyét illeti, még sem kellene férjét a szerencsétlenségbe dönteni.

— Férjemet! Mi közöm férjemhez? Én nem iparkodtam neje lenni s ő nagyon jól tudja, hogy nem szeretem őt. Egy ideig küzdeni akartam érzelmeim ellen, meg akartam kísérteni őt szeretni, de nem voltam rá képes. Nincs benne se jószág, se szellem, se nyájasság. Mind ennek még csak árnyékát sem találtam benne és elhatároztam, hogy erkölcsileg elvállok tőle. Alig nyulok pénzéhez. Látja, hogy nagyon egyszerűen öltözködöm. Nőül mentem hozzá, csupán azért, hogy szüleimet kimentsem a zavarokból. Most már nem tartozom nekik semmivel s fogva vagyok egy elviselhetetlen kötelékben, mely csak kint okoz nekem. Miután már gondoskodtam apámról és anyámról, tán van jogom, most már magamra is gondolni, nemde?

Nem feleltem semmit.

— De lássa, — folytató — én nem vagyok gonosz, nem vagyok oly önző, a mint ön a látszat után hinné. Engedem, hogy Arzén a tönk felé kergetse férjemet; de vajon kötelességem ezt megakadályozni? S még ha meg is akarnám menteni Borist, azt hiszi, ő követné tanácsomat? Én nem szeretem

őt. Ő nem szeret engem és inkább Arzénre hallgatna, mint reám. Én nem tehetek itt semmit; tehát — mennél előbb lesz vége a dolognak, annál előbb leszek szabad!

— Szabad? S mit akar kezdeni?

— Kedvemre élni. Unatkozom. A két órai éneket kivéve, az egész nap nem tudom, mihez fogjak. Érzem, hogy megöl az unalom s nem tudom, miért áldozzam így fel magam.

Akatoffné felkelt s mialatt beszélt, izgatottsága szemlátomást fokozódott. Most láttam őt legelőször így!

— De, — vetém közbe — boldogabb lesz, ha férje el fog mindent veszteni?

— Kétségkívül — viszonzá. — Ez szét fog tépni minden köteléket, mely engem hozzá s az engem környező társasághoz fűz.

— Ön egyedül lesz és — szegény.

— Ne higgye azt! A színpadra megyek. Emlékszik még, mit irtam önnek? A mikor akarom, szerződtenek Milanóban. A mióta ezt tudom, megértettem, hogy mi a hivatásom. Megértettem, hogy csak tehetségem ereje, a siker, zajos ovációk éleszhetnek fel, míg mostani egzisztenciám megöl, sőt mi több — elernyeszt.

— De — mindenekelőtt — — nem csalódik ön?

Akatoffné a vállát vonogatta s jószágos mosolya ismét megjelent ajkán.

— Nem hiszi, — folytató — hogy férje meg fogja tiltani, hogy a színpadra lépjen?

— Oh, soha! Önnek fogalma sincs róla, mily ostoba ez az ember!... Különbösen ez esetben kénytelen lennék akarata ellen cselekedni és ez közfeltűnést keltene. Így azonban, a mint a dolog alakul, minden a legjobban megy. S minden úgy alakul, hogy be sem kell avatkoznom. Én nyugodtan itt fekvő maradok a pamlagon s bámulom azokat, a kik engem környeznek...

— Asszonyom, — mondtam — én önt rég ismerem, mi jó barátok vagyunk s tán nem veszi tőlem rossz néven, ha egy kérdést intézek önhöz.

— Szóljon!

— Tisztességes dolog az, a mit ön tenni akar?

— Hogy tisztességes-e? Hát persze, hogy az, ha a dolognak alapjára megyünk s azt jól megfontoljuk; az ellenkező esetben tisztességtelennek látszanék. Értse hát meg; én képtelen vagyok a helyezésre. Férjemet nem menthetem meg. Megtehetném, ha szeretném, de ez az eset ki van zárva. Nos hát? Aztán meg nem én döntöm őt a szerencsétlenségbe; csak az van benne, hogy én látom őt bukása felé rohanni, ő pedig nem. Lelkiismereti furdalásom nincs. Csak nem kívánhatja tőlem senki, hogy saját érzelmeim ellen cselekedjem? Nem! Ha férjem bukásában engem a legcsekélyebb szemrehányás érhet, büntessen meg az Isten! De még valamire gondolok. Ha Boris tönkremegy, én gazdag leszek és segíteni fogom őt. Ismétlem önnek és becsületszavamat adom, hogy csak azt cselekszem, a mit lelkiismeretem sugall.

(Folytatása következik.)

VEGYES KÖZLEMÉNYEK.

**A „Kitartás” könyvtáráról.
Mi lesz a „Kitartás” könyvtára?**

A „Kitartás” könyvtára hasznos, léleknevesítő olvasmányok tárháza lesz. Az első évben (az idén karácsonyra) megjelenik **A magyar szabadságharc leírása**, számos arcképpel és érdekes csataképekkel.

Jövő évben megjelenik **Kossuth Lajos apánk élet-leírása**.

A „Kitartás” könyvtárából minden évben, karácsonyra, egy kötet jelenik meg, úgy hogy pár év múlva a „Kitartás” minden egyes tagjának gyönyörű kis könyvtára lesz, melyből nemcsak mi, de gyermekeink és unokáink is hasznos és üdvös lelki táplálékot meríthetnek.

A „Kitartás” könyvtárának minden egyes kötete hazafias szellemben lesz megírva s oly olcsó (füzve 1 korona, diszkötésben 2 korona), hogy legszebb és legalkalmasabb ajándék lesz serdülő gyermekeink számára a **Karácsonyfa** alatt, miket szintén a „Kitartás”-nál rendelhetnek meg budapesti előfizetőink, mint az lapunk harmadik oldalán olvasható.

A »Kitartás« könyvtárára Kecskeméten a következők fizettek elő (*Szabadságharc története* diszkötés): Szabó Gergely 2 korona, Kovács János 2 kor., Szlávik Ferencz 2 kor., Farkas Ferencz 2 kor., Pásztor József 2 kor., Molnár Lidia 2 kor., Mészáros Pál 2 kor., Kriskó Antal 2 kor., Farkas István 2 kor., Zsana Antal 2 kor., Somody Imre 2 korona.

Vörösmarty Mihály életéből. Jellemző epizódot elevenít fel dr. Horváth Ödön, Vörösmarty Mihály életéből. Kezébe került a minap egy könyv. Vörösmarty munkáinak 1845-iki kiadása, mely Szinyey-Jekelfalussy Valéria tulajdona volt. E könyvben az idők folyamán már meghalványodott, de még mindig tisztán látható czeruza-vonásokkal keresztül van huzva a »Szózat«-nak ez a két strófája:

Vagy jöni fog, ha jöni kell,
A nagyszerű halál,
Hol a temetkezés fölött
Egy ország vérben áll.

S a sírt, hol nemzet sülyedt el,
Népek veszik körül,
S az ember millióinak
Szemében gyászköny ül.

E strófákat maga Vörösmarty Mihály huzta keresztül czeruzával. Az ötvenes évek elején történt, hogy a költő Balaton-Füreden találkozott Szinyey-Jekelfalussy Valériával, ki éppen az említett könyvvel kezében indult sétára. A társalgás a »Szózat«-ra terelődött, amelynek éppen akkor egy paródiája jelent meg valamelyik ujságban, ami igen bántotta a hazafias érzéssel telt szíveket. Társalgás közben a költő elkérte a könyvet Szinyey-Jekelfalussy Valériától, kikereste benne a »Szózat«-ot s bánatos hangon mondotta, hogy sohasem írta volna meg költeményének főntebb közölt strófáit, ha tudta

volna, hogy jóslata olyan hamar bekövetkezik. Ezze czeruzát vett ki zsebéből és áthuzta a két strófát.

Falb Rudolf viharkalendáriuma. Az öreg időjóst, Falb Rudolfot, nem riasztja el a sok balsiker, minden esztendőben pontosan megjelenik az ő új viharkalendáriuma. Most is megjelent az 1901 első felére szóló, amely ezt a jóslatot mondja: A jövő év kritikus napjai lesznek január 5. és 20., február 3. és 19., márczius 5., április 4. és 18., május 3. és 18., június 2. és 16. Januárban sok helyen nagy hóesés lesz, február hőmérséklete nagyon váltakozó lesz, sok esőzéssel, márcziusban normális hőmérsék mellett sok eső és áradás, áprilisban is sok eső kevés havazással, májusban sok eső és vihar, júniusban ellenben kevés lesz az eső és nagy lesz a meleg.

Férj és feleség. Mindenképpen újfajta páros viaskodás történt a minap Nasszauban. A viaskodó felek: férj és feleség; a fegyver: hirlapi nyilatkozat; az eredmény: kétes. A dolog úgy esett, hogy egy nasszaui ujság nyiltterében egy czipésmester a következő, nálunk is még gyakran olvasható hadüzenetet tette közzé:

»Figyelmeztetek mindenkit, hogy tőlem el-távozott *Berta* feleségemnek, született *F. asszony*-nak ne kölcsönözzön, mert én semmi adósságát nem fizetem meg. *M. Ágost* czipész.«

Ez a nyilatkozat nem keltett nagy feltűnést, csak akkor lettek rá figyelmessé, amikor két nap múlva ugyanabban az ujságban ez a felelet jelent meg:

»Mivel egy évvel ezelőtt, mikor még nem viseltem most már elhagyott férjemnek a nevét, annyi kölcsönt kaptam, amennyit csak akartam, de amikor férjem nevét viseltem, nem kölcsönözött senki, férjemnek a figyelmeztetése tárgyaltan. *F. Berta*, ezelőtt *M. asszony*«

Ugy látszik, hogy ez az ügyes vágás talált. A haragos férj mélyen a zsebébe nyult, hogy kifizethesse egy újabb nyilttéri közlemény díját, mert szükségesnek tartotta, hogy a nagyközönség teljesen tisztán lássa a dolgot. Vissza is akarta adni az ütest és ezért már másnapra ezt a nyilatkozatot küldte be az ujságnak:

»Mivel nagy örömömre feleségem, akit elkergettem, nem akar többé terhemre lenni azzal, hogy visszatér hozzám, kijelentem, hogy többé egyáltalán nem veszek kölcsönt, mert csak akkor vagyok rászorulva a kölcsönre, ha az az asszony nálam van és mindenemet elpocsékolja. *M. Ágost* czipész.«

M. asszonynak nagyon fájt ez a nyilatkozat. Három napig tartott, amíg keserve lecsillapodott, de ekkor egyenesen a párbaj helyére, az ujság kiadóhivatalába sietett, a hol a következő hirdetés díját fizette le:

»Általam elhagyott férjemnek, *M. czipésmesternek* egyáltalán nem volt soha semmije, amit elpocsékolhattam volna. Ami igaz, az igaz. *F. Berta*, ezelőtt *M. asszony*.«

Az asszonyé az utolsó szó. Most is így volt. Eddig legalább nem felelt még a férfi, de nem lehetetlen, hogy folytatja a különös mérközést. Az eredmény tehát kétes.

Jövendölés. Londonban egy angol asztrológus, Moor ejti ámulatba a közönség babonásabb részét,

Jövendölései világraszóló események elkövetkezését hirdetik. Szerinte nagy krízis várakozik a jövő esztendő első hónapjában a francia köztársaságra; májusban Irország lerázza az angol igát; júniusban egy olasz anarkista le fogja szurni az ifju spanyol királyt, júliusban pedig katasztrófa katasztrófát követ, valóságos végítélet éri majd a világot. Novemberben Hollandia foglal veszedelmes diplomáciai álláspontot, decemberben pedig rettenetes, nagy vérontással párosult bérharcz tör ki majd Angliában. Mindez nem lehetetlen, de Moor utolsó jövendölése olyan, hogy miatta meginog a hívők bizalma a többiben is. Moor ugyanis azt jövendöli, hogy decemberben trónra lép a walesi herceg. . . Azt pedig, hogy a walesi herceg valaha trónra jusson nem hiszi senki, maga a walesi herceg sem.

Különös korteskedés. Sehol a világon nem értenek úgy korteskedéshez, mint Amerikában. Most, hogy az Egyesült-Államokban napirenden van az elnökválasztás kérdése, fokozott erővel indult meg a korteskedés a különböző amerikai pártok közt. Legujabban Croker elnökjelölt pártjának az jutott az eszébe, hogy korteskedési eszköznek felhasználják az eget. Óriási vászondarabra rápingálták: »Éljen Croker! Le a Crusztokkal s az imperializmussal, amelyek megölik a szabadságot!« Ezt a vászondarabot óriási papírsárkányok segítségével a levegőbe emeltették s a házak tetejére a lelógó kötelekkel megerősítették. Az ellenpárt ezt látva, ellepte a pulykaméreg. Hamar rápingált egy másik vászondarabra: »Croker azt hiszi, hogy már az ég is az övé. De azt nem adják olyan hunczut embereknek. Szavazzatok a republikánusra!« Ezt az »éragaszt« éppen a Crokeré mellé helyezték el. New-York lakossága pedig most nevetget is, boszankodhat is a legujabb kortesfogáson.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Dörey György, Kaposvár. Elszámoltuk szeptember, október és november hónapokra. — **Juck János, Melisicz.** 3467. és 3244. sz. tagjaink javára elkönyveltük október és november hónapokra. — **Vécsei Vilmos, Budapest.** Elszámoltuk szeptember és októberre. — **Hubatka, Bázias.** November és december hónapra könyveltük. — **Gávay Mihály, S.-A.-Ujhely, Grubisicz Vincze, Volinja.** Októberre könyveltük el. — **Kiss Lajos, Duna-Pentele, Kocsis Dénes, Brassó.** »Kitartás« könyvtárának előfizetői közé előjegyeztük (diszkötés). — **Könyves Kálmán, K.-Félegyháza,** 9 korona 44 fillért; **Bécsy Vincze, Ivanez,** 9 korona 90 fillért; **Cseh Sándor, Uj-Péteri,** 16 korona 88 fillért; **Gottriel Márton, Szent-Lőrincz,** 21 korona 8 fillért; **Nagy Sámuel, Debreczen,** 13 korona 30 fillért; **Balázs Márton, M.-Ludas,** 11 korona 84 fillért; **Zsigó György, Nagyvárada,** 33 korona 46 fillért; **Horváth Gábor, Csála,** 13 korona 30 fillért; **Holubek Lambert, Miskolcz,** 7 korona 90 fillért köszönettel nyugtáztunk megfelelően elszámoltuk. — **Berger Nándor, Erzsébetfalva.** Egyesületi jogosultsága már e hónapban életbe lépett, ennek következtében november hóra már 3 korona 40 fillért kellett volna fizetnie, hiánya van tehát 1 korona 40 fillér sziveskedjék ezt még pótolni. — **Juhász József, Kecskemét.** »Kitartás« könyvtárának előfizetői közé előjegyeztük. — **Bartók Béla, Oroszka.** Teljesen rendben van, javára irtuk.

— **Mandák Jánosné, Budapest.** Elszámoltuk 3658. és 3421. sz. tagjaink javára, küldöttük. — **Erős, Murány.** Köszönettel nyugtáztunk 19 koronát, megfelelően elszámoltuk. — **Kovács Imre, Selyp.** Kézhez vettünk 24 korona 40 fillért, köszönettel nyugtáztunk, megfelelően elszámoltuk, küldöttünk. — **Ormai Gyula, Szeged.** Igen, a most küldött 7 korona 50 fillérrel tagsági díjai ki vannak egyenlítve folyó évi december végéig. Levelet irtunk. — **Asztalovszky Lajos, Piskitelep, Such Hugó, Budapest.** Elkönyveltük október és november hónapokra. — **Zsigmond Ferencz, Kézdi-Vásárhely,** 6 korona 80 fillért; **Szűcs Sándor, Temes-Szt.-András,** 8 korona 80 fillért; **Illsik L. Árpád, Zimony,** 11 korona 74 fillért; **Buda Ákos, Koskocz,** 6 korona 70 fillért; **Vogyeráczky József, Budapest,** 55 korona 54 fillért köszönettel nyugtáztunk, megfelelően elszámoltuk. — **Szelkó János, Murány-Hosszurét.** Tizenöt korona 40 fillért köszönettel nyugtáztunk, Siteniczky ur részére 2 koronát előjegyeztünk a »Kitartás« könyvtárára. — **Miklósi György, Balázsfalván.** Önnek, mint alapító tagnak, havonként nem 5 koronát, hanem csak 3 korona 40 fillért kell küldenie, ennek következtében feleslege van a mult hóról 1 korona 60 fillér és november hóról 1 korona 60 fillér, vagyis összesen 3 korona 20 fillér. Hogy ezt rendezzük, sziveskedjék jövő hónapban csak 20 fillért küldeni, miáltal decemberi tagsági díjai kifizetve és föleslege rendezve lesz. — **Gálfy László, Kassa.** Elkönyveltük októberre. — **Kézdi Mihály, Héjasfalva.** Elszámoltuk, a »Kitartás« könyvtárának előfizetői közé előjegyeztük. — **Nedeczky Ottó, N.-Maros.** Elkönyveltünk köszönettel 45 korona 78 fillért, a kéreztől külön fogjuk értesíteni. — **Kovács Bálint, Királyháza.** Előjegyeztük a »Kitartás« könyvtárának előfizetői közé. — **Szádeczky Dániel, Kassa,** 15 korona 26 fillért; **Papp István, S.-A.-Ujhely,** 44 koronát, **Dániel Sándor, Banicza,** 25 korona 80 fillért; **Binger P. Pál, Szombathely,** 28 korona 65 fillért; **De Rivó József, Bród,** 70 korona 90 fillért köszönettel nyugtáztunk, megfelelően elszámoltuk. — **Nagy Gyula, Szerencs.** Elkönyveltük október és november hónapokra. — **Brandstädter Sándor, Bázias.** Tagsági díja folyó évi november hótól kezdve már nem 2 korona, hanem 3 korona 40 fillér, miután egyesületi jogai már e hónapba érvénybe léptek. Hiánya van tehát 1 korona 40 fillér, sziveskedjék azt befizetni. — **Pojmann Vincze, Belovár.** Tagsági díja havonként 3 korona 40 fillér, kézhez vettünk 4 koronát, feleslege van tehát 60 fillér. Kérjük velünk tudatni, mi okból küldetett? — **Koncz János, Dobsina.** Köszönettel nyugtáztunk 6 korona 80 fillért. Küldöttünk. — **Szabó Miklós, Zólyom.** Előjegyeztük a »Kitartás« könyvtárának előfizetői közé. — **Galba Mátyás, Lipótvar.** Köszönettel nyugtáztunk 12 korona 10 fillért, 2 koronát előjegyeztünk a »Kitartás« könyvtárára. — **Máté Kertész Mihály, Uj-Székely.** Köszönettel nyugtáztunk 13 korona 96 fillért, 3 koronát előjegyeztünk a »Kitartás« könyvtárára. — **Tankó István, Eger,** 15 korona 50 fillért; **Zsebők István, Ács,** 8 korona 80 fillért; **Szathmáry Károly, Uj-Arad,** 66 korona 18 fillért; **Zalavári Béla, Királyháza,** 13 korona 20 fillért; **Kondor Gyula, Sz.-Balla,** 13 korona 60 fillért köszönettel nyugtáztunk, megfelelően elszámoltuk. — **Kremberger János, Csorna.** Elkönyveltük október, november hónapokra. — **Varga Anna, Szombathely.** Elszámoltuk november és december hónapokra. — **Vogyeráczky József, Budapest.** Haulner György ur, 2188. sz. tagunk, folyó hónapban már elérte egyesületi jogosultságát, így nem 2 koronát, hanem 3 korona 40 fillért kellett volna fizetnie. Kérjük a hiányzó 1 korona 40 fillért még beküldeni. — **Özv. Szűts Gusztávné, Budapest.** Elszámoltuk október és november hónapokra. — **Magyar Mihály, Kisvárd.** Ugy Önt, mint Galambos Ferencz urat a »Kitartás« könyvtárának előfizetői közé előjegyeztük. Küldött 4 koronát megkaptuk. — **Vetlényi Antal, Arad.** Tudomásul vettük. Küldöttünk. Jelzett

időn várjuk. — *Gottrich Márton, Szt.-Lőrincz-Kavicsbánya.* 636. és 871. sz. tagjainkat a »Kitartás« könyvtárának előfizetői közé előjegyeztük. — *Magyar József, Sámfalva.* Csak a postán lehet a hiba, tőlünk rendszeren elküldetnek, erről meggyőződünk. Hiányzó lapjait pótoltuk. Expediciót figyelemmel kísérjük. — *Magyar Dénes, Fogaras.* Bevallási ivről neje förlötetett, leányai Ottilia, Gizella és Iona jegyeztettek be. — *Szabó Miklós, Zólyom.* Levelező-lapját vettük, előjegyeztük. — *Schadek József, Kassa.* Kijavítottuk. Pótoltuk. — *Gallasz Sándor, Czece.* Kézhez vett 7 korona 40 fillérből 4 koronát, mint a »Kitartás« könyvtárának előfizetési díját könyveltünk el. — *Radó Ignác, Kis-Czell,* 31 korona 50 fillért; *Rudolf János, Szombathely,* 14 korona 24 fillért; *Takács János, Szombathely.* 11 korona 75 fillért, köszönettel nyugtáztunk, megfelelően elszámoltuk. — *Takács János, Baranya-Felső-Mindszent.* Elkönyveltük november és december hónapokra. — *Dobos Elek, Szombathely.* Köszönettel nyugtáztunk 208 korona 80 fillért, napokban levelet irtunk, a közeli viszontlátásig. — *Vavrik Vilmos, Zágráb.* Elkönyveltük október és novemberre. — *Szénégető Pál, Debreczen.* Levelező-lapját megkaptuk, címét kijavítottuk, hiányzó lapokat elküldöttük. — *Csáky István, Arad.* Köszönettel nyugtáztunk 38 korona 80 fillért. Külön levelet is irtunk. — *Somody Imre, Kecskemét,* 66 korona 71 fillért; *Kaczér Dénes, Szombathely,* 8 korona 78 fillért; *Dietz Antal, Gyulafalva,* 47 korona 93 fillért; *Tatarik Mihály, Mező-Kövesd,* 8 koronát köszönettel nyugtáztunk, megfelelően elszámoltuk. — *Glück Lipót, Cs.-Bagos.* Elkönyveltük november és december hónapokra. — *Tapp Tamásné, Tóvis.* Elszámoltuk október és november óra. Levelet irtunk. — *Masznyik Lajos, Báltaszék.* A »Kitartás« könyvtárának előfizetői közé előjegyeztük.

Felölös szerkesztő: Szentessy Gyula.

Schweiczi ébresztő-órák drbjá frt 1.80

MUNK ÉS TÁRSA

műorás és ékszerészek

Budapest, IX. ker., Soroksári-utca 14. szám.

Ajánlja raktárát

ékszer-, arany-, ezüst-, zseb- és inga-órákban

☛ a legolcsóbb áron. ☛

Mindennemű e szakmába vágó

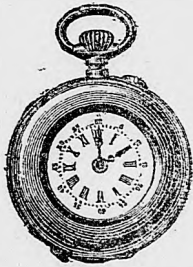
javitások

meglehetősen olcsó áron mellett
készíttetnek

3 évi jótállás mellett.

Törött arany-, ezüst- és ékszer-árúk

valamint órák is a legmagasabb áron megvétetnek
és ujakra becseréltetnek.

* Minden órajavítás 80 kr. *

Elvállal mindennemű
épületmunkákat

házak

jókarhan tartását,

csékély

átalányösszeg

mellett.

Költségvetést

díjtalanul

készítik.

Gyár:

BUDAPEST,

Rottenbiller-utca 54.

**Gazdasági gépek
szakszerű kijavítása.**

Költségvetést díjtalanul készítenek

**! Uj találmány!
„RADICIN”**

egyedüli szer, a mely egyszerű kezelés mellett
minden **tyukszem** bőrkeményedést
5—10 nap alatt gyökerestől eltávolít.

— **Ára 70 fillér.** —

Kapható minden gyógyszertárban.

Központi
szétküldés: **KÖLCSEY Z. LAJOS Budapest,**
VIII. ker., köztemető-ut 3. sz.

80 fillér beküldése mellett (levélbélyegben is) postán bérmentve megküldetik.

HOHENBÜGLER FERENCZNÉ

nagyvendéglője

BUDAPEST, VII., Aréna-ut 58/a.

Áthléták és színészek találkozóhelye.

Kitünő izletes magyar konyha. — Mérsékelt áron.
Kitünő magyar borok. — Kőbányai Dréher-féle sör.

Egyleteknek megfelelő mellékhelyiségek.

Bor házhoz küldve 5 litertől kezdve:

Kitünő asztali fehér ..... literenként 35 kr.
Kitünő nehéz vörösbor ..... » 45 kr.

Valódi szepességi boróka pálinka

kis üstön főzött, kétszer finomított, felette
egészséges ital.

4 litert tartalmazó edényt bérmentesen küld
4 frt 20 kr. utánvét mellett

Cornides Károly, Felka, Szepes-megye.

Megrendelés alkalmával kérem e lapra hivatkozni.

Dr. Kalinovszky-féle

„Dentodol” szájviz, fogpor és fogszappan

kitünő felülmulhatatlan szer, már rövid használat
után a fogakat hófehérre csinálja, a fogkövet feloldja,
szájbetegségeknél kitünő antiseptikus hatással bír és
kellemes szájíz hagy használat után hátra.

Kapható Budapest, kerepesi ut 62, I. em.

a fogorvosi műteremben
és minden gyógyszerárban.

Nagy üveg 2 korona, kis üveg 1 korona
Fogszappan 1 korona, Fogpor 60 fillér.

Vasuti alkalmazottaknak 25% árengedmény

Fogorvosi rendelő-intézet BUDAPESTEN

VII., Kerepesi-ut 62. I. em.

Fog- és gyökérhuzás cocainnal 1 kor.
Fogtisztítás ..... 1 >
Fogtömések arany, ezüst, platina,
ezement..... 2 koronától feljebb
Fogak és fogsorok mesteri kivi-
telben, kitünő anyagból 3 koronától
feljebb.

Szenzációs ujdonság!

Szájpadlás nélküli fogak és fogso-
rok készítése, a gyökereknek el-
távolítása nélkül

ÉVI BÉRLET

24 koronáért a fogak rendbentartása, be-
leértve a rossz fogaknak tömése.

Vasuti alkalmazottaknak 25% árengedmény

Kemény és társa

Betéti társaság

BUDAPEST, Izabella-utcza 81. szám.

Fióközletek: Bécs, Prága, Berlin.

Privát kutatások, megfigyelések, követelések behaj-
tása legerélyesebb módon. Hiteltudósítások a belföld
és külföldön. Mérsékelt árak.

Fennáll 1870. óta.

Alapított 1850.

Feldmann S. utóda

LÖWY SÁNDOR

paplan-, matracz- és ágynemű-készítő

BUDAPEST, VI., Eötvös-utcza 23 a, Aradi-utcza sarkán.

Elvállal

szállodák, kórodák és intézetek berendezését

az alanti árjegyzék szerint:

Vörös paplan.

I. szám	3-zsinóru	105/155	%	á.....	2	kor.	70	fill
II.	> 4-	> 115/165	> á.....	3	>	10	>	
III.	> 5-	> 125/175	> á.....	3	>	50	>	
IV.	> 6-	> 135/185	> á.....	4	>	—	>	

II. rendű satin-paplan.

I. szám	3-zsinóru	105/155	%	á.....	4	kor.	40	fill
II.	> 4-	> 115/165	> á.....	4	>	80	>	
III.	> 5-	> 125/175	> á.....	5	>	40	>	
IV.	> 6-	> 135/185	> á.....	6	>	—	>	

I. rendű satin-paplan egy végben.

I. szám	3-zsinóru	105/155	%	á.....	5	kor.	20	fill.
II.	> 4-	> 115/165	> á.....	5	>	80	>	
III.	> 5-	> 125/175	> á.....	6	>	40	>	
IV.	> 6-	> 135/185	> á.....	7	>	—	>	

I. rendű minőségű ezüst-cloth.

I. szám	3-zsinóru	105/155	%	á.....	5	kor.	50	fill
II.	> 4-	> 115/165	> á.....	6	>	—	>	
III.	> 5-	> 125/175	> á.....	6	>	70	>	
IV.	> 6-	> 135/185	> á.....	7	>	30	>	

Atlasz-paplanok mindenféle színben 14 koronától fölfelé
Matraczok jó tiszta vászonból 3 részben.

Volin	1. sz. nagyság	180 80	%	á.....	7	kor.	—	fill
>	> 2.	> 190 90	> á.....	7	>	60	>	
Tengeri fű	1.	180/80	> á.....	8	>	40	>	
>	> 2.	> 190 90	> á.....	9	>	20	>	
Afrique	1.	180 80	> á.....	9	>	60	>	
>	> 2.	> 190 90	> á.....	11	>	—	>	

Lószőr-matraczok legjobb minőségűek 24 kor.-tól feljebb

LIGETI IGNÁCZ

asztalos-mester

Budapest, VIII. ker., Német-utcza 11. szám.

Ajánlkozik különösen puhafamunkák elkészítésére.

Előszobaszekrények és előszobafalak különleges készítése.

Előszobafalak készen is kaphatók.

Jó munka és nem drága árak.

Megrendeléseket levelezőlapon is lehet tenni.